

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. (2525). ศิลปวัฒนธรรมไทยเล่ม 7 (นาฏดุริยางคศิลป์ไทย กรุงรัตนโกสินทร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ยูไนเต็ดโปรดักชั่น.
- _____. (2526). บทละครนอกเรื่อง โกมินทร์ ตอน โกมินทร์คะนอง. กรุงเทพฯ : เรือนแก้ว.
- _____. (2535). บทละครเสภา เรื่อง กากี. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.
- _____. (2544). บทโขนเรื่อง रामเกียรติ์ ชุด รมพักตร์ได้ศรนาคบาท. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2530). มรดกทางวัฒนธรรมและศาสนา : พัฒนาสร้างสรรค์ในชุมชนชนบท. กรุงเทพฯ : สมาคมคทาหอศิลป์ประเทศไทย.
- จารุบุตร เรื่องสุวรรณ. (2520). ของดีอีสาน. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- จารุวรรณ ธรรมวัตร. (2522). ลักษณะวรรณกรรมอีสาน. กรุงเทพฯ : จินตทัศน์การพิมพ์.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2534). วัฒนธรรมไทยกับขบวนการเปลี่ยนแปลงสังคม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัชวาลย์ วงษ์ประเสริฐ. (2532). ศิลปะการฟ้อนภาคอีสาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม.
- เต็มสิริ บุญยสิงห์ และเจือ สตะเวทิน. (2514). วิชานาฏศิลป์ (การละครเพื่อการศึกษา). กรุงเทพฯ : องค์การคำอรุณสภา.
- เต็ม วิชาคพจนกิจ. (2513). ประวัติศาสตร์อีสาน. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมนศาสตร์.
- ธวัช ปุณโณทก. (2522). วรรณกรรมอีสาน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- _____. (2531). วรรณกรรมท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บุญเกิด รัตนแสง. (2533). วรรณกรรมท้องถิ่น (รายวิชา ท.035). กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บุญศรี ตาแก้ว. (ม.ป.ป.). ประเพณีอีสาน.
- ประเทือง คล้ายสุบรรณ์. (2528). วรรณกรรมพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- ประเวศ วะสี. (2542). เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม : แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจสังคม. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน, 2542
- เปรมฤดี มุสิกนันท์. (2534). การเขียนและการตัดต่อบทละคร. กรุงเทพฯ : ชนะการพิมพ์.
- แปลก สนธิรักษ์. (2531). เทศกาลสงกรานต์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.

- พรทิพย์ ชังชาดา. (2539). วรรณกรรมท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- พวงผกา คุโรวาท. (2536). ศิลปะและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- พาณิชย์ สีสวย. (2527). ศูนย์ระยะทางนาฏศิลป์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ธนาคารพิมพ์.
- ภิญโญ จิตต์ธรรม. (2526). แนวทางการศึกษาวรรณกรรมท้องถิ่น. สงขลา : วิทยาลัยครูสงขลา.
- โมที ศรีแสนรงค์. (2544). การศึกษาหัตถกรรมพื้นบ้าน จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้างเป็น
 นาฏยประดิษฐ์ ชุดแข็งหัตถศิลป์ถิ่นมหาสารคาม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
 มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- . (2549). การศึกษาวรรณกรรม เพื่อสร้างบทละครพื้นบ้านอีสาน เรื่อง อูสา-บารต.
 มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (พ.ศ. 2525). พิมพ์ครั้งที่ 8.
 กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- รานี ชัยสงคราม. (2544). นาฏศิลป์ไทยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : คุรุสภา.
- วรพจน์ บุตรพลอย. (2542). ภาคอีสาน. นนทบุรี : ชารบัวแก้ว.
- ศรีศักดิ์ วิลธิโกดม. (2535). สังคมและวัฒนธรรมไทย. ในสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน.
 16 : 119-143.
- ศิลปากร, กรม. (2511). การละเล่นพื้นบ้านอีสาน. กรุงเทพฯ : กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์.
- สมชาติ มณีโชติ. (2531). ปรากฏการณ์บ้านเขว “อโรคาศาล”. มหาสารคาม :
 ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
- สมพร เทพสิทธิ์า. (2549). เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. กรุงเทพฯ : กองทุน
 อริยมรรค.
- สัมพันธ์ ภาวิต. (2542). นิทาน 4 ภาค (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
 สุวีริยาสาส์น.
- สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระองศ์. (2549). โขนศาลาเฉลิมกรุง. กรุงเทพฯ : ดาวฤกษ์
 คอมมูนิเคชั่นส์.
- สายไหม จงกลศึก. (2543). การละเล่นพื้นเมือง. ในสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน.
 29 : 69-91.
- สุเทพ สุนทรเกสัช. (2511). สังคมวิทยาหมู่บ้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ :
 สมาคมสังคมศาสตร์.

- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2549). ใต้เบื้องพระยุคลบาท. กรุงเทพฯ : มติชน,
 ———. (2542). เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ. กองการพิมพ์ ฝ่ายประชาสัมพันธ์
 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย นนทบุรี.
- อานนท์ อภาภิรม. (2515). สังคม วัฒนธรรม และประเพณีไทย. กรุงเทพฯ : แพรววิทยา
 แปลก สนธิรักษ์. (2531). เทศกาลสงกรานต์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.
 อรุณศักดิ์ กิ่งมณี. (2543) ตามहार่องรอยขอมและมอญในมหาสารคาม. มหาสารคาม :
 สำนักศิลปวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- DHANIT YUPHO. (1963). THE KHÓN AND LAKON. Bangkok Thai Land : THE
 DEPARTMENT OF FINE ARTS.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY